

BIBΛΙΑ

Andy Weir : “Αποστολή Χαίρε Μαρία” από εκδόσεις Παπαδόπουλος

της Κατερίνας Καλογήρου

Περίληψη οπισθόφυλλου

Η Γη έχει μια τελευταία ευκαιρία να επιβιώσει. Ένας αστροναύτης κρατάει την τύχη του πλανήτη στα χέρια του. Ο Ράιλαντ Γκρέις ξυπνά μέσα σε ένα διαστημόπλοιο, σε ένα μακρινό ηλιακό σύστημα. Δεν θυμάται πώς βρέθηκε εκεί ούτε γιατί το υπόλοιπο πλήρωμα είναι νεκρό. Κι ενώ ο πλανήτης έρχεται αντιμέτωπος με την απειλή ενός μαζικού αφανισμού, ο Ράιλαντ ανατρέχει στα απομεινάρια της μνήμης του, προκειμένου να φέρει εις πέρας μια καθοριστική αποστολή. Θα τα καταφέρει;

Βιβλιογνώμη

Θέλεις μια διαστημική ουάου περιπέτεια, λίγο θρίλερ, αρκετό δράμα, μπόλικη επιστημονική φαντασία; Καλώς ήρθες! Σταμάτα να σκρολάρεις αμέριμνα στην οθόνη του κινητού σου, και διάβασε αυτά που έχω να σου πω. Μόλις έκλεισα το βιβλίο, καλέ μου αναγνώστη, και κάθισα κατ' ευθείαν να σου γράψω γι αυτό. Τα μάτια μου ακόμα κλαίνε από συγκίνηση! Δεν θα σου κάνω σπόιλερ βέβαια, με ξέρεις τώρα πια. Αλλά θα σου πω, όσο πιο ευγενικά και φιλτραρισμένα μπορώ, ΠΩΣ ΑΥΤΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΑ ΣΠΑΕΙ, με κεφαλαία γράμματα, για να τονίσουν πως αν στο έλεγα και δεν το έγραφα, θα έπιανα συχνότητα που ακούν μοναχά τα σκυλάκια!

Η αποστολή Χαίρε Μαρία, είναι η μοναδική ελπίδα του ανθρώπινου είδους να επιβιώσει, εξ ου και το όνομα του βιβλίου, που ουσιαστικά είναι το όνομα του διαστημοπλοίου. Ο πρωταγωνιστής μας είναι καθηγητής θετικών επιστημών στις τάξεις του γυμνασίου, και εκεί που διδάσκει ήρεμος και ωραίος στα μαθητάκια του, τσουπ, θα γίνει πανικούλης. Θα κληθεί να αντιμετωπίσει την πιο μεγάλη απειλή για τον πλανήτη Γη, και θα ξυπνήσει ξαφνικά στη μέση του πουθενά, του διαστημικού πουθενά, όχι εκείνου του πουθενά που λες για το σπίτι της θείας στον τρίτο λόφο πέρα από το τελευταίο χωριό δεξιά, και δεν θα θυμάται τίποτα. Μόνο ότι πεινάει, διότι είναι φίλος μας και πάνω από όλα άνθρωπος!

Σκέψου, καλέ μου αναγνώστη, πως ξυπνάς χωρίς καμία ανάμνηση, και αναρωτιέσαι που βρίσκεσαι, οπότε κοιτάς γύρω σου, και ψάχνεις να βρεις ένα παράθυρο, μια πόρτα, ένα ψυγείο να πιεις δροσερό νεράκι, κάτι οικείο τέλος πάντων, και ξαφνικά καταλαβαίνεις πως είσαι σε μία μεγάλη τενεκεδένια κάψουλα, και πας βολίδα ταξιδάκι στον ήλιο Ταυ Κήτους. Τέλειο...καθόλου αγχωτικό. Μόνος και έρημος. Εσύ, οι απορίες σου, και η πείνα σου. Οι τρεις σας, κυριολεκτικά.

Φίου! Ο κύριος καθηγητής όμως, θα το βρει σιγά σιγά και θα αρχίσει να πιάνει δουλειά. Και αν νομίζεις πως τα πράγματα είναι ήδη έντονα οπότε τί άλλο να συμβεί, θα σου πω «Χα! Γατάκι», και θα σωπάσω για λίγο, για να σκεφτώ πως να μη σου χαλάσω τις εκπλήξεις της ιστορίας. Θα αναφέρω λακωνικά (γελάνε οι φίλοι μου όταν λέω κάτι τέτοια, υποστηρίζουν πως δεν μου ταιριάζει η λέξη), πως σε ολόκληρο το βιβλίο δεν θα βαρεθείς λεπτό. Δεν θα πεις πως εδώ κάνει κοιλιά, ή βαρέθηκα λίγο μιας και δεν συμβαίνει τίποτα καινούργιο. Στο κάτω κάτω, στο διάστημα είσαι βρε παιδάκι μου, αυτό από μόνο του προμηνύει τρομερά ενδιαφέροντα πράγματα και γεγονότα!

Ο συγγραφέας έδωσε πολλή προσοχή στις επιστημονικές λεπτομέρειες, καθώς συμβουλευτήκε πληθώρα ειδικών προκειμένου να παραθέσει ένα πραγματικό σενάριο που θα μπορούσε όντως να συμβεί στην Γη του σήμερα. Η γραφή του είναι εμποτισμένη με μπόλικο χιούμορ, και η περιγραφή της πλοκής από τον ίδιο τον πρωταγωνιστή ο οποίος μοιράζεται μαζί μας καθετί που περνάει από το μυαλό του, καθιστά το ανάγνωσμα πολύ...πραγματικό. Μπορεί να μην είσαι εξοικειωμένος με τα μαθηματικά και τη φυσική, καλέ μου αναγνώστη, όμως οι προβληματισμοί, οι αστεϊσμοί, τα μπινελίκια, το χιούμορ, γενικά ο εσωτερικός διάλογος του Γκρέις (του πρωταγωνιστή), είναι τόσο πραγματικός, που θα σκεφτείς πως είσαι εσύ στη θέση του. Θα προσπαθήσεις να ανακαλέσεις τις λεπτομέρειες που διάβασες προηγουμένως για πράγματα, επιστήμες, και ό,τι άλλο τέλος πάντων, ώστε να σκεφτείς και εσύ μαζί του πως θα λύσεις το κάθε ζήτημα. Ο συγγραφέας έκανε τόσο καλή δουλειά στην αφήγηση του εσωτερικού διαλόγου, που θα έλεγες ότι έζησε ο ίδιος την κατάσταση, και απλώς κάθισε να βάλει τις εμπειρίες του στο χαρτί. Επιπλέον, κάνει ένα πολύ έξυπνο κολπάκι, όπου σε κρίσιμα σημεία μας ξεδιπλώνει τις εικόνες του παρελθόντος του καθηγητή, με σκοπό να μας εξηγεί συνεχώς πως φτάσαμε εδώ, και τι πρέπει να γίνει στην παρούσα στιγμή του βιβλίου που καίγεται ο πισινός μας. Σωστά έβαλα πρώτο πληθυντικό πρόσωπο, γιατί θα καίγεται και ο δικός σου μαζί. Αμέ!

Εκτός λοιπόν από το δράμα πρέπει-να-φέρω-εις-πέρας-την-αποστολή-αλλιώς-όλοι-θα-πεθάνουν-ντάξει-δεν-αγχώνομαι, το βιβλίο σου δίνει κάθε λίγο νέα ερεθίσματα για να σου κοπεί ελαφρώς η ανάσα. Στα τελευταία τρία κεφάλαια έκλαψα τόσο πολύ, λες και διάβαζα το κεφάλαιο που πέθαινε ο Σείριος στο πέμπτο Χάρι Πότερ. Για παντελώς άλλους λόγους βέβαια, γιατί ο Σείριος δεν βρέθηκε μαγικά εκεί, όλοι θυμόμαστε πως πέρασε το Πέπλο του Θανάτου (δυο λεπτά να αποκτήσω την αυτοκυριαρχία μου), και σε ακούω τώρα να αναρωτιέσαι για δύο πράγματα. Πού θυμήθηκα τον Σείριο τον Μπλάκ, και πως γίνεται να συγκινηθώ με ένα κείμενο επιστημονικής φαντασίας. Και λες επίσης, πως αν συγκινήθηκα απλώς επειδή πέτυχε ή απέτυχε η αποστολή, τότε Κατερίνα είσαι μια βασικιά. Χα, θα ξαναπώ, και θα σε αφήσω να αναρωτιέσαι, όμως σε περιμένω πίσω όταν θα τελειώνεις την ανάγνωση καλέ μου αναγνώστη. Και επίσης, σχεδόν όλη η οικογένεια του Σείριου Μπλακ είχε ονόματα αστεριών και αστερισμών (χαριτωτικό φαν φακτ εκτός τόπου και χρόνου). Εν ολίγοις, είναι καλογραμμένο, έχει ωραία πλοκή, προσφέρει αγωνία, γέλιο, συγκίνηση, και σε ταξιδεύει 12 έτη φωτός μακριά! Τί άλλο να ζητήσεις κανείς;!

ANDY
WEIR

ΑΠΟΣΤΟΛΗ

ΧΑΙΡΕ
ΜΑΡΙΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ